

DELDOM

afsagt den 23. marts 2015 i

sag nr. BS [REDACTED]

K [REDACTED]
v/ [REDACTED] A/S og [REDACTED]

mod

Advokat [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag drejer sig om, hvorvidt et krav, sagsøgeren K [REDACTED] v/ [REDACTED] A/S og [REDACTED] (herefter K [REDACTED]) mener at have mod sagsøgte, advokat [REDACTED] er forældet.

K [REDACTED] har nedlagt påstand om, at advokat [REDACTED] tilpligtes at anerkende, at K [REDACTED] krav imod ham ikke er forældet, og at sagen som følge heraf skal realitetsbehandles ved Retten i Aarhus.

Advokat [REDACTED] har påstået frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Advokat [REDACTED] har i en årrække været advokat for K [REDACTED] og [REDACTED]. Advokat [REDACTED] ydede i 2008 advokatbistand til [REDACTED] i forbindelse med indgåelse af "Aftale om råstofindvinding og leje af areal" mellem K [REDACTED] og K [REDACTED] (herefter benævnt K [REDACTED]). Der var tale om et aftalekompleks vedrørende udvinding af råstoffer fra en grusgrav beliggende i Gammel [REDACTED].

Forud for aftalen lå et længerevarende forhandlingsforløb mellem K [REDACTED] og K [REDACTED]. Efterfølgende opstod der tvist mellem K [REDACTED] og K [REDACTED] navnlig vedrørende størrelsen af en i aftalen garanteret minimumsbetaling. Der blev herefter mellem parterne ført en voldgiftssag, hvor advokat [REDACTED] repræsenterede [REDACTED] og K [REDACTED].

Der blev den 25. juni 2010 i voldgiftssagen afsagt kendelse, hvorefter den garanterede minimumsbetaling i 8 år blev nedsat med 205.150 kr. pa., eller i alt en nedsættelse på 1.641.200.

Der pågik herefter en mailkorrespondance mellem [REDACTED] og advokat [REDACTED] angående dels spørgsmålet om størrelsen af det honorar advokat [REDACTED] beregnede sig og spørgsmålet om udfaldet af voldgiftssagen og de deraf følgende økonomiske konsekvenser for K [REDACTED] og [REDACTED].

[REDACTED] kontaktede flere andre advokater, og skrev bl.a. den 25. marts 2011 til advokat [REDACTED] at advokaten, der vurderede sagsforløbet, havde anbefalet [REDACTED] at anmode om en bekræftelse på, at sagen fortsat var sat i bero på forhandling.

Advokat [REDACTED] skrev den 11. maj 2011 i en mail til [REDACTED] bl.a., at han ikke fandt det rimeligt med en nedskrivning af honoraret, som efterlyst af [REDACTED] og at han var uenig med [REDACTED] om årsagerne til udfaldet af voldgiftskendelsen. Advokat [REDACTED] oplyste endvidere i mailen, at sagen var sendt til hans forsikringsselskab for afgørelse af, om forsikringsselskabet vurderede, at der var et ansvarsgrundlag, eller om de mente, at der skulle indledes retssag.

Den 25. maj 2011 skrev advokat M [REDACTED] på vegne af [REDACTED] til advokat [REDACTED] og gennemgik problemstillingen, herunder opfordrede til, at advokat [REDACTED] som minimum gav afslag i det honorar på kr. 908.500, som han havde opkrævet hos K [REDACTED] og [REDACTED]. Advokat M [REDACTED] anførte endvidere, at henvendelsen ikke udgjorde et krav om erstatning, men et forsøg på at opnå en mindelig løsning i sagen, men han tog samtidig forbehold for at gøre et erstatningskrav gældende.

Ved mail af 28. juni 2011 opfordrede [REDACTED] advokat [REDACTED] til at kontakte advokat M [REDACTED] pr. mail, for at finde en løsning.

Herefter overgik sagen til Advokatfirmaet [REDACTED] ved advokat F [REDACTED] der den 1. december 2011 skrev til advokat [REDACTED]. I brevet gennemgik advokat F [REDACTED] hændelsesforløbet omkring aftaleindgåelsen og voldgiftssagen. Advokat F [REDACTED] anførte bl.a., at [REDACTED] ApS og [REDACTED] på grund af aftalen om råstofindvinding og leje af areal havde lidt et tab på 2.441.200 kr. eksklusiv moms og havde haft betydelige omkostninger til advokat og sagsomkostninger. Advokat F [REDACTED] opfordrede advokat [REDACTED] til at reducere det honorar, [REDACTED] havde beregnet sig i sagen, markant, og anmodede om advokat [REDACTED] bemærkninger.

Ved brev af 7. december 2011 svarede advokat [REDACTED] Advokatfirma [REDACTED] ved advokat F [REDACTED]. I brevet oplyste advokat [REDACTED] at sagen var fremsendt til hans forsikringsselskab for

vurdering, og at han derfor ikke ville kommentere på brevet fra advokat F [redacted] førend forsikringsselskabet havde haft mulighed for at gennemgå sagen. Han oplyste endvidere, at han ikke mente at have handlet ansvarspådragende og ikke var enig i, at der var lidt et tab.

Ved brev af 10. februar 2012 fra advokat F [redacted] til advokat [redacted] bragte advokat F [redacted] sit brev af 1. december 2011 i erindring, og bad advokat [redacted] vende tilbage hurtigst muligt.

Ved brev af 1. marts 2012 fra advokat [redacted] til advokat F [redacted] anførte advokat [redacted] at han beklagede, at han ikke tidligere var vendt tilbage, men endnu ikke havde modtaget endelig tilbagemelding fra sit forsikringsselskab med deres vurdering af ansvarsgrundlaget, og at han håbede denne snarest forelå, hvorefter advokat F [redacted] ville høre nærmere.

Ved brev af 4. april 2012 fra advokat [redacted] til advokat F [redacted] anførte advokat [redacted] at sagen var anmeldt til hans forsikringsselskab T [redacted] der havde opfordret ham til at kommentere de rejste krav direkte overfor advokat F [redacted]. Herefter gennemgik advokat [redacted] råstofaftalens punkt 5.1 om regulering samt aftalens punkt 7.4 om engangsvederlag for deponeringsret og afviste sluttelig, at han havde handlet ansvarspådragende i relation til kontraktens punkt 7.4 herunder punkt 4.2.

Ved brev af 5. november 2012 fra advokat F [redacted] til advokat [redacted] fastholdt advokat F [redacted] sine bemærkninger fra brev af 1. december 2012 og fremkom med supplerende bemærkninger omkring aftalens punkt 5.1, 4.2 og 7.4 og anførte, at hans klienter var påført et tab på 4.018.358,16 kr. eksklusiv moms, hvilket fremgik af vedlagt tabsopgørelse.

Ved brev af 20. marts 2013 fra advokatfuldmægtig K [redacted] på vegne advokat F [redacted] til advokat [redacted] anmodede advokat F [redacted] om en samlet faktura for advokathonorar på 600.000 kr. fratrukket det, der var indbetalt af hans klient, og rykkede samtidig for svar på brevet af 15. november 2012, og bad advokat [redacted] oplyse, om brevet var videresendt til forsikringsselskabet.

Advokatnævnet nedsatte ved kendelse af 10. december 2012 det af [redacted] Advokatfirma ved advokat [redacted] beregnede advokathonorar til 600.000 kr.

Ved brev af 9. april 2013 fra advokat [redacted] til advokat F [redacted] blev fremsendt kreditnota samt faktura i henhold til advokatnævnets kendelse, samt betalingsanmodning.

Ved brev af 29. maj 2013 fra advokat F [redacted] til advokat [redacted] erindrede advokat F [redacted] om besvarelse af brev af 15.

november 2012.

Ved brev af 10. juni 2013 fra advokat [REDACTED] til advokat F [REDACTED] [REDACTED] oplyser advokat [REDACTED] at sagen var overdraget til hans forsikringsselskab, der endnu ikke var vendt tilbage vedrørende sagens eventuelle videre forløb.

Advokat [REDACTED] fastholdt det i brev af 4. april 2012 anførte, og bemærkede, at han ikke havde yderligere bemærkninger til brev af 15. november 2012 fra advokat F [REDACTED]

Ved brev af 27. november 2013 fra advokat F [REDACTED] til advokat [REDACTED] henviste advokat F [REDACTED] til tidligere korrespondance, senest brev af 26. september 2013, og forhørte sig om, hvornår der forelå en reaktion fra forsikringsselskabet.

Ved brev af 20. december 2013 fra advokat F [REDACTED] til advokat [REDACTED] bragte advokat F [REDACTED] på ny sagen i erindring, og gjorde opmærksom på, at såfremt hans klient fortsat skulle vente på stillingtagen fra advokat [REDACTED] forsikringsselskab, anmodede advokat F [REDACTED] om, at eventuelle frister vedrørende forældelse blev suspenderet og anmodede om advokat [REDACTED] bekræftelse af dette snarest.

Ved mail af 5. marts 2014 fra advokatsekretær hos [REDACTED] Advokatfirma, [REDACTED] til advokat F [REDACTED] blev fremsendt mail af 24. februar fra T [REDACTED] ved advokat [REDACTED] til advokat [REDACTED] og F [REDACTED]. Af mailen fra T [REDACTED] fremgik bl.a., at forsikringsselskabet ikke mener, at K [REDACTED] eller andre har lidt et tab ved forløbet omkring aftalen, og T [REDACTED] gør endvidere opmærksom på, at man finder at kravet fra K [REDACTED] m.fl. er forældet, hvorfor advokat [REDACTED] ikke kan ifalde erstatningsansvar overfor K [REDACTED] m.fl.

Advokat F [REDACTED] svarede ved mail af 14. marts 2014 advokat [REDACTED] og anførte, at han ikke mener, at der er noget grundlag for at hans klients krav skulle være forældet. Han henviste til, at advokat [REDACTED] og T [REDACTED] må forvente, at kravet bliver forfulgt når T [REDACTED] efter en sagsbehandlingstid på nærvædet et år, havde afvist kravet.

Advokat F [REDACTED] anført i brev af 15. april 2014 til advokat [REDACTED] at han var ved at udfærdige stævning i sagen, men at hans klient var indstillet på at medvirke til en mindelig løsning, såfremt det var muligt.

Herefter indleverede K [REDACTED] ved [REDACTED] ApS og [REDACTED] den 6. maj 2014 stævning i sagen.

Forklaringer

J [redacted] har forklaret, at han har haft advokat [redacted] som advokat siden midten af 1980'erne. Han prøvede at have en dialog med [redacted] om både salæret og en genopretning af deres retsstilling, da han ikke kunne forstå, hvordan voldgiftssagen var endt, som den var, og han fornemmede, at [redacted] ikke rigtig gik ind i det. Det begyndte at gå op for ham i september 2011, at der måske var tale om advokatfejl. De rådførte sig med advokatfirmaet D [redacted] nærmere bestemt adv. S [redacted]. Han søgte aktindsigt i voldgiftssagen i november 2011 og fik adgang til dokumenter, som han ikke ellers havde set. Han kunne se, at [redacted] havde skrevet til voldgiftsretten, at det handlede om kontraktsret. Han blev overrasket over det, da han selv troede, at det var teknik. Han kunne se, at sagens værdi blev opgjort til 2,7-2,9 mio. kr. Han opdagede også, at der var sket forhandlinger, som han ikke var bekendt med og så nogle dokumenter, hvori der var sket overstregninger, som han ikke kendte. Det var på det tidspunkt, at det gik op for ham, at det var jura og kontrakten, sagen drejede sig om. Indtil da havde det handlet om, at de selv skulle have udført fejl, og hvor meget der rent faktisk kunne udvindes fra grusgraven. Han håbede meget på, at deres situation og store tab i relation til grusgraven kunne genoprettes. Det var naturligt for ham, at tage fat i [redacted]. Det var hans opfattelse, at det i høj grad handlede om honorar, og han ville gerne have forligt sagen, hvis honoraret var nedsat betydeligt. De kan ikke lide retssager og har aldrig haft mange af dem. De holdt nogle møder, et i sommeren 2012 og december 2012, hvor de drøftede det ulykkelige i sagen. Det stødte ham, at advokat [redacted] sagde til ham, at han jo ikke fik overskud af den grusgrav. Han talte i ultimo december 2010 og først 2011 med advokat M [redacted] om, hvorvidt det var rimeligt at betale det krævede honorar og hvorvidt aftalen og resultatet var godt nok. Advokaten rådede ham til at kontakte endnu en advokat for en "second opinion", som han indhentede hos D [redacted]. Her fik han bekræftet opfattelsen og søgte så aktindsigt i voldgiftsnævnet i november 2011. Han kontaktede kort herefter advokatfirmaet P [redacted] ved advokat P [redacted] der tog kontakt til advokat [redacted]. Advokaten forsøgte først at søge et svar fra [redacted]. Men der begyndte at tegne sig et billede. Han havde selv den sidste kontakt med [redacted] i sommeren 2011. [redacted] henviste vedvarende til, at sagen afventede en tilbagevending fra T [redacted]. Da han så de breve, hvor [redacted] svarede sådan, var hans forventning, at der ville komme en stillingtagen fra T [redacted] med en evt. forsikringsdækning. Han har sagt til [redacted] lige fra starten og i 2010, at det måtte være noget, der kunne genoprettes på den ene eller anden måde. [redacted] sagde til ham, at han skulle prøve at få det vurderet hos en anden advokat. Det gjorde han også. Den 21. marts 2011 rejste han et krav overfor [redacted] på 4 mio. kr. Ifølge aftalen skulle de have en mindstebetaling, som de havde mistet. De søgte hele tiden efter en genopretning og ikke strid. Han bryder sig ikke om retssager og søgte derfor forlig i sagen.

[redacted] har forklaret at han har været advokat siden starten af 1980'erne. [redacted] er ingeniør og specialist i grusgravning. Han er ud af en entreprenørfamilie og havde en selvstændig karriere hos

store entreprenørfirmaer. Denne grusgrav var ejet af [REDACTED]. I grusgraven kunne man få en indvindingstilladelse til grus. Det var en stor videnskab og var [REDACTED] spidskompetence. En tidligere aftale med en indvinder endte ikke godt for [REDACTED]. Der blev lavet en kontakt med en vognmand ved navn A [REDACTED] der gerne ville indvinde grus. Han ville gerne tage ren jord med tilbage til grusgraven. Det var en god forretning for A [REDACTED] da det mindskede spildtiden. Der blev lavet en aftale mellem dem, før han kom ind i sagen. Der skulle udvindes 1 mio. kubikmeter, der beløbsmæssigt blev sat til 11 mio. kr., men det blev sat ned af voldgiftsretten. Hvis man samtidigt tilførte jord, skulle han også betale for det. Det var [REDACTED] og A [REDACTED] enige om. Tilladelsen gik på indvinding med en hældning på 1-7. Da de skrev kontrakten, oplyste [REDACTED] at der kunne udvindes 1 mio. kubikmeter. Det kom med i aftalen hele vejen, da [REDACTED] ville være sikker på, at han fik sine penge. Det var meget vigtigt for [REDACTED] for at have sikkerhed for sine penge. Det endte med, at A [REDACTED] stillede en bankgaranti på hele købesummen på 1 mio. x 11 kr. eller 11 mio. kr. Det var meget vigtigt for [REDACTED] der ønskede en anfordringsgaranti. Garantien løb hele kontraktperioden på 8 år. Dermed var [REDACTED] sikret en garantisum for det, A [REDACTED] kunne udvinde. Hvis man kunne grave mere ud, skulle der blot betales samme enhedspris for det overskydende. Det var fornuftigt på den måde, at der var lavet en bundpris på 11 mio. kr. og ved yderligere udgravning, ville [REDACTED] tjene mere. Hvis der nede i jorden ikke var grus i det forventede omfang, havde man ikke havde de råstofmængder, man kunne forvente. Derfor blev man under kontraktforhandlingerne enige om at få foretaget målinger af indholdet af grus. Undersøgelserne efter kontraktindgåelsen viste, at det var der i vid udstrækning. Man aftalte i kontrakten, at der skulle ske reduktion af kontraktsummen, hvis der ikke var grus i det ønskede omfang. Det var [REDACTED] ikke glad for, men det kom med i kontrakten. Der opstod et andet spørgsmål, om man kunne få lov fra myndighederne til at udgrave i det ønskede omfang. Det skønnede man, at man kunne inden for hældningerne 1-7. Inden A [REDACTED] gik i gang med udvinding, skulle der udfærdiges en graveplan til godkendelse hos myndighederne. Det var påkrævet for at få tilladelse til udgravning. [REDACTED] lavede graveplanen med mange bilag. Det var hans spidskompetence. Det skulle gå stærkt. [REDACTED] lavede arbejdet og fik det gennemgået med A [REDACTED] til godkendelse. Det var ikke noget, der skulle gennemgås af advokat. Det passede A [REDACTED] vældig godt, da han havde travlt. Da der var gravet et stykke tid, gik samarbejdet galt mellem [REDACTED] og A [REDACTED]. [REDACTED] havde ikke tillid til, at A [REDACTED] agerede med "rent trav". [REDACTED] frygtede, at A [REDACTED] tog mængder ud af grusgraven, fyldte opfyld i, og derefter fortsatte. A [REDACTED] havde teknikere, der sagde, at der ikke kunne udvindes 1 mio. kubikmeter indenfor 1-7. Man bad C [REDACTED] om at undersøge det. C [REDACTED] undersøgte det, og sagde, at der kunne indvindes 850.000 kubikmeter indenfor hældningen. A [REDACTED] forlangte derefter en rabat for det, der ikke kunne udvindes. [REDACTED] forsøgte sig med, at det kunne afhjælpes med større mængder jord, så man kunne sikre en større mængde fra et større område eller med en ændring af skråningerne. [REDACTED] undersøgte hos myndighederne, om det kunne ændres. Myndighederne mente, at det kunne lade sig gøre, hvis både lodsejeren ([REDACTED]) og indvinderen (A [REDACTED]) ville skrive under på det. Det lykkedes ikke at løse det. Der var en

anden problematik med tinglysning af en tilladelse af en tilladelse til at tilføre jord. Det skyldtes alene, at [REDACTED] ikke var ejer af mere end to tredjedele af jorden. Men han havde ret til at grave på jorden. Det tog dog måneder at få det på plads tinglysningsmæssigt. Men A [REDACTED] fik ret til at aflevere jord på grunden. [REDACTED] ville ikke reducere mængden i kontrakten til 850.000 kubikmeter. Derfor startede voldgiftssagen, der blev forhandlet i april 2010, og der blev afsagt afgørelse i juni 2010. Både [REDACTED] og han selv var skuffede over udfaldet af sagen. De holdt et møde i sommeren 2010. [REDACTED] mente, at der var noget galt. De talte om det hele, og [REDACTED] spurgte, om han havde en forsikring. Det svarede han ja til men sagde, at det fordrede, at han havde begået en advokatfejl. Derfor svarede han [REDACTED] at der ikke var begået en advokatfejl. Han husker det som om, at [REDACTED] havde haft kontakt til en advokat. Han har hele tiden afvist at være erstatningsansvarlig i sagen, da han ikke mente at have begået fejl. Han anmeldte sagen til forsikringsselskabet. Det er jo en del af vilkårene for advokatforsikringer. Når der er en mulig skade, skal man som advokat straks tage fat i forsikringsselskabet. Man overlader derefter sagen til forsikringsselskabet, der overtager sagen. Den 11. maj 2011 sendte han sagen til deres forsikringsselskab. Han fik på et tidspunkt en henvendelse og blev bedt om at forholde sig til de krav og påstande, der var i P [REDACTED] skrivelse. Det svarede han på over for forsikringsselskabet. Han har talte med advokat P [REDACTED] et par gange. Han har ikke drøftet sagen indgående med advokat P [REDACTED]. Det er ikke hans bord, da sagen var overtaget af forsikringsselskabet. Et evt. ansvar har været drøftet med [REDACTED] siden mødet sommeren 2010, og han har hele tiden afvist at have et ansvar. Spørgsmålet om honorar har været drøftet hen ad vejen. Når han på et tidspunkt skrev, at han ikke havde modtaget en endelig tilbagemelding, betød det ikke, at han havde fået en form for tilbagemelding vedrørende erstatningsansvaret. Der har været en løbende dialog med forsikringsselskabet

Advokat P [REDACTED] har forklaret, at han i første omgang af [REDACTED] blev bedt om at se på sagen, da [REDACTED] var havnet i en dårlig situation med grusgraven. [REDACTED] var utilfreds med resultatet af voldgiftssagen og mente, at det var [REDACTED] skyld. Det var noget med nogle bilag, der ikke var blevet fremlagt, og noget med, at der ikke medvirkede tekniske dommere. I første omgang tog han fat i honoraret og indbragte det for advokatnævnet. Da han modtog brevet af 7. december 2011, var han ikke overrasket over, at [REDACTED] afventede forsikringsselskabets stillingtagen. I korrespondancen frem til 2012 var der vel tale om en form for forhandling om kravet. Han udtog stævning den 6. maj 2014. Der var tale om en traditionel proces, hvor han prøvede at forhandle med [REDACTED]. Han troede, at sagen ville munde ud i en forhandling, da der pågik en korrespondance mellem dem. Han kunne ikke forstå, at det tog så lang tid, og tænkte på et tidspunkt, om sagen slet ikke var anmeldt. Men han ved også, at sagen var meget omfangsrig i dokumenter. Han bad derfor den 20. december 2013 om en bekræftelse af, at forældelsesfristerne var suspenderet. Han fik ikke svar. Da han kunne se af svaret fra T [REDACTED] at man gjorde forældelse gældende, ærgrede han sig. Han besluttede derfor at udtage stævning straks derefter. Han har haft et par

samtaler under forløbet med [REDACTED] [REDACTED] hvor de drøftede fremgangsmåden. Han håbede, at der kunne laves et forlig med forsikringsselskabet. Han betragtede forhandlingsforløbet som afsluttet på det tidspunkt, hvor der kom et brev med afslag fra forsikringsselskabet. Det var også af hensyn til [REDACTED] der havde været igennem en retssag, der havde været hård for ham. Han ville gerne undgå, at der kom endnu en retssag.

[REDACTED] har supplerende forklaret, at han ikke er ekspert i grusgrave, som [REDACTED] har forklaret. Han havde en lederstilling hos [REDACTED]. Han har aldrig lavet en ansøgning om indvinding af råstoffer før denne sag. Udgravningsplanen med hældning 1/7 er ikke tinglyst. Der er tinglyst en tilladelse til udvinding ned til 22 meters dybde, hvor man graver det op, sorterer det m.v. og fylder det tilbage. Han mente, at der ville kunne udvindes 1 mio. kubikmeter, uden at udvide arealet. Det ville [REDACTED] ikke forstå. Der var nogle bilag, der ikke kunne tages med. Der var også en pligt for A [REDACTED] til at komme ned i bunden og udvinde de råstoffer, der lå nede i bunden ved kote 22. Da der blev forhandlet i kontraktforløbet, ville [REDACTED] ikke tage det med. Det ville [REDACTED] heller ikke under voldgiftssagen. Han mente ikke, at det havde en betydning. Men det var med i kontrakten. A [REDACTED] kom ikke med en udbetaling ved starten af kontraktforløbet. Den fik de ikke. [REDACTED] mente ikke, at det gjorde noget. A [REDACTED] gik blot i gang med at udvinde, og det så ud til, at han udvandt mere end han registrerede. Det kunne de se på følgesedlerne, som han skulle udfylde. De havde også indtrykket af, at der var kørt jord ind, som de ikke vidste noget om. Den jord skulle han have penge for. Det var vel omfattet af punkt 4 i garantien, men ellers ikke. De havde også en fornemmelse af, at der blev kørt sand på. Det forlød også sådan i området deroppe. Inden et år skyldte A [REDACTED] over 4 mio. kr. De stod i en håbløs situation. Og så anlagde han en voldgiftssag, som han vandt. A [REDACTED] er i 2014 dømt i en straffesag for ikke at betale afgifter for de udvundne råstoffer. C [REDACTED] skriver i deres rapport, at der kan udvindes 850.000 kubikmeter. Men han mener, at der ville kunne konkluderes anderledes i rapporten baseret på et sammendrag af alle de konklusioner, som C [REDACTED] har gjort.

Parternes synspunkter

K [REDACTED] har til støtte for den nedlagte påstand gjort gældende, at der inden udløb af forældelsesfristen er ført forhandlinger mellem parterne, jf. forældelseslovens § 21, stk. 5 eller principperne i forældelseslovens § 21, stk. 5. Forhandlingerne er pågået frem til [REDACTED] [REDACTED] forsikringsselskab den 5. marts 2014 fremkom med en redegørelse for deres stillintagen. Der har i hele perioden været ført forhandlinger omkring kravet, og [REDACTED] har hver gang, han er blevet rykket, anført, at han først kunne/ville tage stilling, når der forelå svar fra forsikringsselskabet. [REDACTED] har derfor med rette været af den opfattelse, at der fortsat var forligsforhandlinger, som ville blive afsluttet, når [REDACTED] [REDACTED] forsikringsselskab havde taget stilling til kravet. Forligsforhandlinger kan derfor tidligst betragtes som afsluttet ved forsikringsselskabets afslag den 5.

marts 2014. Sagen blev anlagt ved retten den 6. maj 2014, altså under 1 år efter, at forligsforhandlingerne tidligst er afsluttet den 5. marts 2014. Forældelse af K[redacted] krav mod [redacted] er derfor jf. Forældelseslovens § 21, stk. 5 suspenderet frem til 5. marts 2015. Som det fremgår af nedenstående hændelsesforløb mellem parterne, har sagsøgte med begrundelsen, at han afventede sit forsikringsselskab, fastholdt sagsøger i den opfattelse, at der foregik realitetsforhandlinger omkring en mindelig løsning af sagen.

[redacted] har til støtte for frifindespåstanden gjort gældende, at den 3-årige forældelsesfrist efter forældelseslovens § 2, stk. 3, må regnes fra et tidspunkt ikke senere end den 25. juni 2010, hvor Voldgiftsretten traf afgørelse. Senest med Voldgiftsrettens afgørelse havde en mulig ansvarspådragende fejl fået konsekvenser for K[redacted] der herefter var i besiddelse af de faktiske oplysninger, hvorpå kravet støttes. Forældelse indtrådte derfor efter forældelseslovens § 2, stk. 3 den 25. juni 2013, eller lidt under 1 år før K[redacted] udtog stævning i denne sag. En eventuel suspension efter § 3, stk. 2 løber alene indtil K[redacted] fik eller burde have fået kendskab til sit krav. Allerede umiddelbart efter voldgiftsagens afslutning tilkendegav [redacted] at han var utilfreds med det opnåede resultat, og at han mente, at [redacted] havde begået fejl, jf. mail af 25. november 2010. Den 23. december 2010 meddelte [redacted] at han havde igangsat en undersøgelse af sagen ved en anden advokat. Senest med disse skrivelser kan det lægges til grund, at [redacted] havde et sådant kendskab til de faktiske omstændigheder, at en mulig suspension er ophørt, og forældelse er derfor indtrådt senest den 23. december 2013, eller godt et halvt år før anlæg af nærværende sag. Der ses ikke at være grundlag for at indrømme sagsøger en tillægsfrist efter forældelseslovens § 21, stk. 5. Det bemærkes hertil, at en tillægsfrist for at have betydning i nærværende sag, må bero på forhandlinger om det rejste erstatningskrav efter den 7. maj 2013, jf. forældelseslovens § 21, stk. 5, der alene indrømmer en 1-årig tillægsfrist. Det bestrides, at der mellem parterne har været meningsudvekslinger af en sådan karakter, at disse kan karakteriseres som egentlige forligsforhandlinger som forudsat i forarbejderne til forældelseslovens § 21, stk. 5. Det bemærkes særligt, at der ikke efter 7. maj 2013 - året forud for sagens anlæg - har været sådanne udvekslinger. K[redacted] mulige erstatningskrav var derfor forældet ved udtagelse af stævning den 7. maj 2014.

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten lægger til grund, at der den 25. juni 2010 blev afsagt kendelse i en voldgiftssag mellem K[redacted] og K[redacted] blandt andet om indholdet den mellem parterne indgåede kontrakt "Aftale om råstofindvinding og leje af areal". Efter voldgiftskendelsen blev K[redacted] tilpligtet at anerkende, at der mellem parterne skulle ske nedsættelse af kontraktsummen fra 11 mio. kr. til 9.358.800 kr. og ratebetalingerne i

følge kontrakten fra 1.375.000 kr. til 1.169.850 kr. og bankgarantien fra 9.625.000 kr. til 8.188.950 kr.

Retten lægger til grund, at [redacted] efter voldgiftskendelsen påbegyndte en drøftelse med advokat [redacted] og efterfølgende en korrespondance om indholdet af kendelsen og den økonomiske betydning af kendelsen og størrelsen af det af advokat [redacted] beregnede salær. [redacted] var ikke tilfreds med udfaldet af kendelsen, og under korrespondancen var han repræsenteret af først advokat M [redacted] [redacted] og derefter af advokat F [redacted]

Forældelsesfristen for et krav af denne karakter er 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. For erstatningskrav for fejlagtig rådgivning løber fristen normalt fra det tidspunkt, hvor fristen er begået, jf. forældelseslovens § 2, stk. 3, men vil almindeligvis suspenderes indtil det tidspunkt, hvor fordringshaveren får kendskab til fordringens eksistens, det vil sige når fejlen resulterer eller kan have resulteret i et tab, jf. forældelseslovens § 3, stk. 2.

Retten lægger til grund, at det allerede ved afsigelsen af voldgiftskendelsen den 25. juni 2010 har været muligt for K [redacted] at rejse et evt. krav mod advokat [redacted] [redacted] for mangelfuld eller fejlagtig rådgivning i forbindelse med kontraktens indgåelse, da en evt. ansvarspådragende fejl i rådgivningen på dette tidspunkt kan siges at have fået konsekvenser for K [redacted] og da sagens omstændigheder og faktiske oplysninger var belyst ved kendelsen, og K [redacted] [redacted] derfor allerede på det tidspunkt var i besiddelse af de faktiske oplysninger, hvorpå et krav kunne støttes.

På denne baggrund er forældelse af et evt. krav mod advokat [redacted] [redacted] indtrådt 3 år efter den 25. juni 2010, altså den 25. juni 2013, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. stk. 2.

Der ses ikke at være ført forhandlinger mellem parterne i perioden efter voldgiftskendelsen om hverken eksistensen eller størrelsen af et evt. erstatningskrav, heller ikke ved den omstændighed, at advokat [redacted] [redacted] løbende har skrevet, at sagen var oversendt til hans forsikringsselskab, som ville vende tilbage med en stillingtagen til kravet. Der har ikke ved parternes meningsudvekslinger været ført forhandlinger, der kunne begrunde, at der indrømmes K [redacted] [redacted] en tillægsfrist efter forældelseslovens § 21, stk. 5.

K [redacted] mulige erstatningskrav var derfor forældet ved udtagelsen af stævning i sagen den 6. maj 2014

Efter udfaldet af sagen skal sagsøgeren, K [redacted] [redacted] til sagsøgte, advokat [redacted] [redacted] betale sagsomkostninger med 100.000 kr., der går til dækning af udgiften til advokat. Der er taget hensyn til sagens værdi, omfang og kompleksitet og til, at der er tale om en deldomsforhandling.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, advokat [REDACTED] frifindes.

Sagsøgeren, K [REDACTED] v [REDACTED] A/S og [REDACTED]

[REDACTED] skal i sagsomkostninger inden 14 dage til sagsøgte, advokat [REDACTED]
[REDACTED] betale 100.000 kr.

Mette Søgaard Vammen

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Retten i Aarhus , den 24. marts 2015.

Ida Lærke Sørensen, retsassistent